

П. П. Ротач, О. П. Ротач

Потоцький Петро Платонович

ПОТОЦЬКИЙ Петро Платонович (02(14). 06. 1855, м. Кобеляки, нині Полтавської обл. — ?) — військовик. Брат [Миколи](#) і [Павла Потоцьких](#). Генерал від інфантерії (1915). Закінчив Петровську Полтавську військову гімназію (1872), Миколаївське інженерне училище (1875) та академію Генштабу (1882) в Санкт-Петербурзі. Учасник російсько-турецької 1877—78 і 1-ї світової воєн. Служив у 3-му і 2-му телеграфних парках, Віленському військовому окрузі, Ризькому піхотному юнкерському училищі, 110-му піхотному Камському полку. 1899—1903 — командир 95-го піхотного Красноярського полку; 1905—07 — начштабу Варшавської фортеці, 1907—10 — начальник її піхотної бригади; 1910—13 — начальник 28-ї піхотної дивізії; 1913—14 — начальник 35-ї піхотної дивізії. Від 1915 — у відставці. Автор статей «Краткий исторический очерк развития орудий, скрывающихся после выстрела» // «Артиллерийский журнал», 1877; «Деятельность 3-го военно-телеграфного парка в турецкую кампанию» // «Инженерный журнал», 1879; «Деятельность военного телеграфа в турецкую кампанию» // «Военный сборник», 1879. Також вміщував публікації у журналі «Русский инвалид».

Бібліографічний опис:

Потоцький Петро Платонович / П. П. Ротач, О. П. Ротач // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880676>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).